

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522: ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศ สหรัฐอเมริกา*

The Guidelines for Preventing Transnational Crimes under the Immigration Act B.E. 2522: Comparative Study with the Immigration Law of the United States of America

ณัชพล จิตติรัตน์**

Natchapol Jittirat

■ บทคัดย่อ

การคัดกรองคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยนับเป็นกระบวนการและวิธีการที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติในเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ซึ่งกำหนดความเกี่ยวกับการอนุญาตและตรวจสอบคนต่างด้าวเข้าเมือง ทั้งนี้ ได้เปรียบเทียบกับกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีความเข้มงวดในการอนุญาตและตรวจสอบคนต่างด้าวเข้าเมือง เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

* บทความนี้เป็นผลการเผยแพร่ผลการศึกษาเรื่อง “แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522: ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา” โดย ดร.ณัชพล จิตติรัตน์ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกองทุนรัชดาภิเษกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

This article is a dissemination of the research “The Guidelines for Controlling Transnational Crimes under the Immigration Act B.E.2522: Comparative Study with the Immigration Law of the United States of America” by Dr.Natchapol Jittirat, which is supported by the Ratchadaphisek Sompoch Fund, Chulalongkorn University.

** นบ. (เกียรตินิยมอันดับ 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, LL.M University of Washington, LL.M. University of Southern California, S.J.D. University of Wisconsin, อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Bachelor of Laws (First-Class Honor), Chulalongkorn University, LL.M University of Washington, LL.M. University of Southern California, S.J.D. University of Wisconsin, at present, Law Lecturer, Chulalongkorn University

Received: February 7, 2020 Revised: April 8, 2020 Accepted: April 14, 2020

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 โดยได้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยจากข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบการสนทนากับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลจากการศึกษาวิจัยดังนี้

ประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับการอนุญาตและตรวจสอบคนเข้าเมืองเป็นอย่างมาก โดยมีการบัญญัติกฎหมายสัญชาติและคนเข้าเมือง (The Immigration and Nationality Act of 1996) ในการขออนุญาตเดินทางเข้าประเทศหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศ ทั้งยังให้ความสำคัญต่อการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติ โดยให้อำนาจประธานาธิบดีในการออกคำสั่งเพื่อบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศ กำหนดให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแห่งสหรัฐในต่างประเทศ (Oversea Immigration and Nationalization Office) มีอำนาจดำเนินงานร่วมกับต่างประเทศในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข่าวเกี่ยวกับคนเข้าเมืองโดยร่วมมือกับกองบัญชาการกลางแห่งชาติสหรัฐอเมริกา (USNCB) ในการควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติ โดยกำหนดถึงลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่ประสงค์จะเดินทางเข้าประเทศไว้อย่างเข้มงวด นอกจากนี้ยังมีโครงการเจ้าหน้าที่ทางด้านการทูตตามกฎหมาย (Legal Attache Program) ของสำนักงานสืบสวนของรัฐบาลสหรัฐ(FBI)ไปประจำอยู่ที่สถานทูตสหรัฐอเมริกาในประเทศต่าง ๆ อีกด้วย

สำหรับประเทศไทยได้กำหนดให้มีการตรวจสอบและอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้าเมืองไว้ในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่า มีหลักการไม่ต่างจาก

พระราชบัญญัติสัญชาติและคนเข้าเมือง (The Immigration and Nationality Act of 1996) ของประเทศสหรัฐอเมริกามากนัก แต่ยังมีข้อจำกัดตามกฎหมายบางประการที่ควรปรับปรุงแก้ไข ในส่วนของลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่ขออนุญาตเดินทางเข้าประเทศ รวมทั้งอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่และโทษที่กำหนดไว้ ทั้งยังต้องปรับปรุงกระบวนการและวิธีการตรวจสอบตราให้ทันสมัย อบรมและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : กฎหมายคนเข้าเมือง การตรวจคนเข้าเมือง อาชญากรรมข้ามชาติ

■ Abstract

Screening and inspecting aliens who travel to Thailand is an important initial process and an effective method to prevent transnational crimes. The researcher has studied the guidelines for preventing transnational crime under the Immigration Act B.E. 2522 (1979), which stipulates the permit and inspection of aliens. This research also compares the immigration law in Thailand with the law in the United States, which provide very strict criteria for permitting and inspecting the aliens and suggests useful guidelines to improve the Thai Immigration Act B.E. 2522 (1979). The research was conducted by literature review and interview with the related officers which results as follows.

According to the research, the processes and methods in the immigration law of the United States, comparing with the Thai Immigration Act B.E. 2522 (1979), it is found that the United States pays great attention to visa approval and inspection. By establishing the Immigration and Nationality Act of 1996 to set criteria for permission of the aliens to enter the country or have residence in the country. Also, it provides many provisions to prevent and control transnational crime, for example, giving the President the power to issue orders to enforce laws to prevent and suppress transnational crimes and providing the Oversea Immigration and Nationalization Office to have the power to work with foreign countries to collect information to analyze immigration information in collaboration with the United States National Central Bureau (USNCB) to control transnational crime. These methods create strict restrictions on aliens wishing to enter the country. The Legal Attache Program of the Federal Bureau of Investigation (FBI) based in the US Embassies in various countries performs a great role in combating transnational crime as well.

As for Thailand, the inspection and approval of aliens are specified in the Immigration Act of 1979, which has no different principles than the US Immigration and Nationality Act of 1996. However, there

are still some limitations under the law that should be improved such as the prohibited characteristics of aliens requesting permission to travel into the country and the penalty of the corrupt officer. Moreover, the law should be modernized with the procedures and methods for visa approval and provide training for responsible officers to increase the efficiency of the process.

Keywords : Immigration, Immigration Inspection, Transnational Crime

■ วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์แนวความคิดและหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบบุคคลที่เข้ามายังประเทศไทยและพำนักอยู่ในประเทศไทยตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ตลอดจนศึกษาข้อเท็จจริงทางคดีและปัญหาในการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติ ประกอบกับหลักเกณฑ์และทฤษฎีในการป้องกันอาชญากรรมแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติ

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงมาตรการกระบวนการและวิธีการตรวจคนเข้าเมือง ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน สภาบังคับของกฎหมายตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

3. เพื่อศึกษาหลักและกระบวนการในการตรวจสอบบุคคลที่เดินทางเข้าประเทศตามกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา

4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

ให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ในการป้องกัน
อาชญากรรมข้ามชาติ

■ บทนำ

ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการคัดกรองคนต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศมาตั้งแต่ในครั้งรัชสมัยแผ่นดินของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 โดยทรงโปรดฯ ให้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2546 ขึ้น เพื่อจำแนกคนต่างด้าวและการได้สัญชาติไทย และต่อมาได้ทรงโปรดฯ ให้ประกาศใช้กฎหมายคนเข้าเมืองมีชื่อเรียกว่า พระราชบัญญัติลักษณะคนต่างประเทศเข้าเมือง พ.ศ. 2460 ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากคนต่างด้าวได้อพยพเข้ามายังประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย อาทิ การเข้ามาแย่งอาชีพและการทำมาหากินของคนไทย ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อมจากคนจรจัดที่อพยพหนีภัยสงคราม เป็นเหตุให้เกิดความแออัดของสถานที่อยู่อาศัย เกิดปัญหาอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่สำคัญยังก่อให้เกิดปัญหาทางด้านการเมืองและความมั่นคงโดยการก่อการกบฏ ได้แก่ กบฏเจ็หวเมืองแพร่ พ.ศ. 2445, กบฏแขกเจ็ดหัวเมือง ใน พ.ศ. 2444 เป็นต้น (อุษณีย์ ธงไชย, 2557)

ปัญหาทางด้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นไปตามกระบวนการพัฒนาสังคมและเทคโนโลยี โดยมีการจัดตั้งเป็นองค์กร และได้แพร่ขยายกลายเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศรวมทั้งประเทศในกลุ่มอาเซียนและนอกกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างมาก

ดังจะเห็นได้จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การค้าหญิงและเด็ก ซึ่งสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมของสหประชาชาติ (UN's Office on Drugs and Crime: UNODC) ได้ตั้งข้อสังเกตถึงการบูรณาการของประชาคมอาเซียนว่า “ถึงแม้จะเป็นโอกาสที่ดีของชาติสมาชิกในการเพิ่มปริมาณการค้า การลงทุน การพัฒนาขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ การลดช่องว่างระดับของการพัฒนา การเพิ่มระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและการเพิ่มการเชื่อมต่อระหว่างกันที่จะนำไปสู่การเคลื่อนย้ายในภูมิภาคได้สะดวกมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามความสำเร็จทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ตลอดจนการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการเชื่อมโยงในช่องทางต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดความท้าทายมากขึ้น โดยเฉพาะด้านความมั่นคงและปัญหาจากอาชญากรรมข้ามชาติ และจากกลุ่มการก่อการร้าย ท่ามกลางความขาดแคลนระบบตรวจสอบป้องกันการข้ามแดน ในขณะที่โครงการเสริมสร้างความเชื่อมโยงในแต่ละประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว” (อาเซียนวอช, 2560) ทั้งนี้ จากข้อสังเกตดังกล่าวจึงเป็นข้อนำคิดสำหรับรัฐบาลที่จะต้องหาแนวทางป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพราะชายแดนของประเทศไทยมีความเปราะบางเป็นอย่างมาก ดังนั้น การตรวจสอบบุคคลต่างด้าวในการเดินทางเข้าและออกประเทศจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันปัญหาดังกล่าวในเบื้องต้น

การศึกษาวิจัยกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ของ

ประเทศไทยตั้งแต่การอนุญาตให้เข้าเมือง การตรวจสอบและการแยกประเภทของผู้ที่เดินทางเข้าประเทศ การอนุญาตให้คนต่างด้าวพำนักอยู่ในประเทศ กระบวนการในการส่งกลับ และกระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ลักลอบเข้าเมือง รวมทั้งอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นแนวทางประการหนึ่งในการคัดกรองคนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้าประเทศ เพื่อป้องกันปัญหาในการก่ออาชญากรรมข้ามชาติซึ่งนับวันจะทวีปริมาณและความรุนแรงมากขึ้นไปตามพัฒนาการของเทคโนโลยีสมัยใหม่

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522: ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทางด้านเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาข้อมูลจากหนังสือและเอกสารทางวิชาการรวมทั้งงานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย ทฤษฎีและการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนปัญหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งศึกษากฎหมายสำคัญ ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองและสัญชาติ (The Immigration and Nationality Act of 1996) ของประเทศสหรัฐอเมริกา

2. การสัมภาษณ์ (In-Depth Interview) โดยสัมภาษณ์พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมืองเพื่อสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการตรวจคนเข้าเมืองเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับแนวทางและความคิดเห็นต่อการตรวจสอบคนต่างด้าวเข้าเมืองเพื่อการป้องกันอาชญากรรม

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทางด้านเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมทั้งแนวความคิดเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายและทางปฏิบัติเพื่อประมวลความรู้ที่ได้รับ นำมาสรุปเพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

■ ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522: ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา” นี้ได้ทำการศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติ

“อาชญากรรมข้ามชาติ” มีความหมายแตกต่างจากอาชญากรรมทั่วไป ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้ให้ความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติโดยระบุความหมายของคำว่า “ข้ามชาติ” ว่า ข้ามชาติ โดยทั่วไปหมายถึง การเคลื่อนย้ายข้อมูล เงินตรา วัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือสิ่งของอื่นใดที่จับต้องได้ และจับต้องไม่ได้ ข้ามพรมแดนของประเทศหนึ่ง โดยมีผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยหนึ่งคนที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล (สภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ, 2537)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ให้คำจำกัดความ คำว่า “อาชญากรรมข้ามชาติ” ไว้ว่า หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสองประเทศ ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาและกำหนดโทษ โดยมีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกัน โดยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปในรูปแบบขององค์กร มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมีการเตรียมการ พยายามและลงมือกระทำความผิดต่อเนื่องกัน จากประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2555)

ดังนั้น โดยสรุปอาชญากรรมข้ามชาติจึงเป็นการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ไม่ว่าจะมีการจัดตั้งเป็นองค์กรหรือไม่ แต่มีการกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการข้ามพรมแดนจากประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ

อาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

อาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ออกคำสั่งระบุประเภทของอาชญากรรมข้ามชาติไว้ 11 ประเภท ได้แก่

1. การก่อการร้ายข้ามชาติ (International Terrorism)
2. การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคล (Identity Fraud)
3. การลักลอบค้าอาวุธ (Arms Smuggling)
4. การลักลอบขนคนข้ามชาติหรือแรงงานต่างด้าว (People Smuggling or Illegal Labour)
5. การฟอกเงิน (Money Laundering)
6. การลักลอบค้ายาเสพติด (Drug Trafficking)
7. การลักลอบค้ามนุษย์หรือการประพฤติดังกล่าวทางเพศต่อเด็ก (Human Trafficking or Pedophile)

8. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ (Financial Crime and Cyber Crime)

9. อาชญากรรมร้ายแรงหรือเหตุการณ์ร้ายแรงอื่น ๆ ในต่างประเทศ (International Violent Crimes or Referrals)

10. อาชญากรรมร้ายแรงหรือเหตุการณ์ร้ายแรงอื่น ๆ ในประเทศไทย (Thailand's Other Violent Crimes or Incidents)

11. อาชญากรรมอื่น ๆ (Other Crimes)

อาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีหลายกลุ่มด้วยกัน อาทิเช่น กลุ่มมาเฟียในเขตพื้นที่พญา จังหวัด ชลบุรี แก๊งลิบลี่เคซึ่งเป็นแก๊งมาเฟียชาวจีนที่มีพฤติกรรมในการข่มขู่เรียกค่าคุ้มครอง ค้ายาเสพติดและลักลอบขนชาวจีนจากแผ่นดินใหญ่ผ่านประเทศไทย แก๊งอเมริกาใต้ที่ส่วนใหญ่เป็นชาวเวเนซุเอลาและเปรู กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ตามโรงแรม เชื้อชาญในการวิ่งราวทรัพย์ตามร้านค้าเพชรพลอยสำหรับชนชาติเปรูจะมีความชำนาญการฉกเงินจากลูกค้าธนาคาร กลุ่มคนชาติเมียนมาร์ร่วมกับคนไทยปลอมพาสปอร์ตและวีซ่าของประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อจัดส่งหญิงไปค้าประเวณีประเทศญี่ปุ่น ฯลฯ (พรเทพ จันทรนิค, 2557)

จากการศึกษาตัวอย่างซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุมผู้ที่หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายหลายรูปแบบในรอบ 11 เดือน (ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 - เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559) ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปรากฏจากการรายงานว่าได้จับกุมอาชญากรข้ามชาติรายใหญ่ได้ 5 ราย และรวบผู้ต้องหาในคดีอื่น ๆ ได้ 1.2 แสนคน โดยมีคนต่างชาติหลบหนีเข้าเมือง และคนต่างด้าวอยู่เกินกำหนด

ได้ทั้งหมด 127,905 คน โดยเดือนมีนาคม พ.ศ. 2559 จับกุมได้มากที่สุด คือ 14,862 คน และยังจับกุมอาชญากรในคดีสำคัญๆ ได้แก่ คดีฉ้อโกงภาษีรัฐบาล มูลค่าความเสียหาย 210 ล้านบาท (1,050 ล้านบาท) และลักลอบขนส่งสารต้องห้ามอันตรายข้ามชาติ ปลอมแปลงเอกสารการก่อสร้างของรัฐบาลและจงใจดัดสินบนเจ้าหน้าที่ หลบหนีหนี้และหนีหมายศาล ข่มขืนกระทำชำเราและหลบหนีเข้ามาในประเทศไทย ฉ้อโกงและยกยอกทรัพย์ (ไทยพีบีเอส, 2559) นอกจากนี้ ยังมีคดีที่ศาลอาญาได้ออกหมายจับผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนซึ่งมีลักษณะแชร์ลูกโซ่ มีผู้เสียหายจำนวนกว่า 250 คน มีมูลค่าความเสียหายกว่า 150 ล้านบาท ทั้งนี้ การกระทำดังกล่าวถือเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน และปรากฏพบว่ามีขบวนการฟอกเงินของชาวต่างชาติเข้ามาก่อเหตุในประเทศไทยหลายกลุ่ม อันเป็นการกระทำในลักษณะขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ จากคดีที่เกิดขึ้นคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้เดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อรับมอบพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องทางคดี โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานสืบสวนความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ (HSI) กระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ สหรัฐอเมริกา (ไอเอ็นเอ็น, 2561)

นอกจากนี้ ศูนย์ปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศปชก.ตร.) ได้จับกุมคนร้ายข้ามชาติที่ตำรวจสากล (INTERPOL RED NOTICE) ระบุตามหมายแดงว่าเป็นผู้ต้องหารายสำคัญและเป็นที่ต้องการของต่างประเทศได้จำนวน 28 ราย เมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2562 วันที่ 24 มกราคม

พ.ศ. 2562 จับกุมผู้ต้องหา 3 คน ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2562 จับกุม น.ส.หยวน ที่ ชุน มาย ในข้อหาปลอมเอกสารเดินทาง (มติชนออนไลน์, 2562)

อาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าวข้างต้นถือเป็นภารกิจที่สำคัญซึ่งรัฐจะต้องเร่งหามาตรการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น และไม่เพียงแต่จะดำเนินมาตรการแก้ไขภายในประเทศประการเดียวเท่านั้น แต่ยังมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกับนานาประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นอีกด้วย

ความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ

อาชญากรรมข้ามชาตินับเป็นภัยร้ายแรงที่คุกคามประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทั้งยังเป็นการกระทำความผิดข้ามพรมแดน ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอันเกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติเป็นอย่างมาก โดยจัดทำอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000) ขึ้น ซึ่งก่อนหน้านี้ก็ได้มีการจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ หลายฉบับอาทิอนุสัญญาต่อต้านการค้ายาเสพติดและสารที่มีผลต่อจิตใจที่ผิดกฎหมาย (UN Convention against the Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substance, 1988) (ลักกรินทร์ นิยมศิลป์, 2558) เพื่อให้ประเทศสมาชิกร่วมมือกันป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งมีลักษณะเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ เนื่องจากส่วนใหญ่จะ

เป็นการกระทำความผิดข้ามพรมแดน นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด (UN Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders) จัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เช่น คณะกรรมาธิการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Commission on Crime Prevention and Criminal Justice : CCPCJ) ขึ้นในปี ค.ศ. 1992 จัดตั้งสำนักงานสหประชาชาติเพื่อการควบคุมยาเสพติดและป้องกันอาชญากรรม (UN Office for Drug Control and Crime Prevention: UNODCCP) ขึ้นในปี ค.ศ. 1997 ก่อนที่จะเปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UN Office on Drugs and Crime: UNODC) เมื่อ ค.ศ. 2002 (ลักกรินทร์ นิยมศิลป์, 2558)

สำหรับประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือกับนานาประเทศโดยการลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และได้ร่วมมือกับอาเซียนรวมทั้งประเทศนอกภูมิภาคอาเซียนในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติด้วยการจัดตั้งองค์กร และจัดเจ้าหน้าที่เพื่อประสานงานกับประเทศต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลและปราบปรามขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติมาโดยตลอด ทั้งยังเข้าร่วมประชุมอาเซียนเพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ถึงกระนั้นก็ตีประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมิใช่น้อย เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับ

ภูมิประเทศซึ่งเป็นพรมแดนระหว่างประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน อันเป็นอุปสรรคในการป้องกันชายแดน ดังจะเห็นได้ว่าการเปิดพรมแดนตามนโยบายของอาเซียนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่สร้างความวิตกแก่รัฐบาลไทยมิใช่น้อย ดังที่ นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้แถลงต่อที่ประชุมระดับภูมิภาคของอาเซียนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการชายแดน เมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2562 ณ ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ โดยชี้ให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2562 นี้อาเซียนจะเริ่มใช้ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน หรือ ASEAN Single Window (ASW) ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงระบบข้อมูลศุลกากรแบบบูรณาการ และลดขั้นตอนด้านศุลกากรระหว่างประเทศอาเซียนลง เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าข้ามแดนระหว่างกัน และอาเซียนยังมีแผนที่จะส่งเสริมการสร้างให้ประชาคมอาเซียนเชื่อมโยงไร้รอยต่อทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ตามแผนแม่บทด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ค.ศ. 2025 แต่มาตรการดังกล่าวจะมีผลต่อพื้นที่บริเวณชายแดน ซึ่งมีความเปราะบางและเสี่ยงต่อการถูกกลุ่มอาชญากรข้ามชาติใช้แสวงหาประโยชน์ดำเนินกิจกรรมผิดกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐ

อาชญากรรมข้ามชาติในประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากคนต่างด้าวมาตั้งแต่นานแล้ว จากตัวอย่างองค์กรอาชญากรรมที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในชื่อ เรียกว่า “มาเฟีย” (Mafia) เป็นองค์กรอาชญากรรมที่กำเนิดจากเกาะซิซิลี

ประเทศอิตาลี เข้ามาก่อนอาชญากรรมโดยกระทำ ความผิดในรูปแบบต่าง ๆ (วันชัย รุจนวงศ์, 2548) ทั้งยังปรากฏว่าชนชาติอื่น ๆ จาก ประเทศต่าง ๆ ทางยุโรป อเมริกากลาง และ เอเชียที่เดินทางหลังไหลเข้ามายังประเทศ สหรัฐอเมริกาเพื่ออพยพหนีภัยสงครามและ การเมือง รวมทั้งเข้ามาแสวงหาอาชีพตั้งรกราก และถิ่นที่อยู่ ก่อนอาชญากรรมในหลายรูปแบบ มีกระบวนการในการพัฒนาเป็นองค์กรอาชญากรรม และอาชญากรรมข้ามชาติ และท้ายที่สุดได้ก่อให้เกิดเหตุการณ์การก่อการร้ายขึ้น เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) อันมีสาเหตุ มาจากความขัดแย้งทางด้านการเมืองระหว่าง ประเทศ ดังนั้น ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงได้ ให้ความสำคัญอย่างมากต่อการคัดกรอง คนต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศ โดยจะเห็น ได้ว่าการที่บุคคลใดจะขอเดินทางเข้าไปใน ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องผ่านกระบวนการ ตรวจลงตรา (Visa) อย่างเข้มงวด และเมื่อ เดินทางไปถึงประเทศสหรัฐอเมริกาก็จะต้อง มีการตรวจสอบข้อมูลอย่างเคร่งครัด ซึ่งอาจ กล่าวได้ว่าการเดินทางเข้าประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นค่อนข้างยากกว่าการเดินทางเข้าประเทศ อื่น ๆ อีกหลายประเทศ

การควบคุมอาชญากรรมข้ามชาติตาม พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เปรียบเทียบกับกฎหมายคนเข้าเมืองของ ประเทศสหรัฐอเมริกา

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับการขออนุญาต เข้าและออกนอกราชอาณาจักร การตรวจสอบ ยานพาหนะ การขออนุญาตมีถิ่นที่อยู่ใน

ราชอาณาจักรและการส่งกลับคนต่างด้าว ออกนอกราชอาณาจักรรวมทั้งบทกำหนดโทษ ส่วนกฎหมายสัญชาติและคนเข้าเมืองของ ประเทศสหรัฐอเมริกา (The Immigration and Nationality Act of 1996) เป็นกฎหมายที่ควบคุม คนต่างด้าวเข้าเมืองชั่วคราว และคนต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศโดยความ ที่บัญญัติไว้สามารถนำมาควบคุมคนต่างด้าว เข้าเมือง เพื่อป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ ได้ตั้งแต่ กระบวนการอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้าเมือง การตรวจสอบผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ เข้าเมืองรวมทั้งผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศ ตลอดจนมาตรการในการส่งกลับ คนต่างด้าว ดังนี้

1. กระบวนการอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้าเมือง

การที่คนต่างด้าวจะเดินทางเข้าประเทศไทย หรือประเทศสหรัฐอเมริกาได้จะต้องผ่าน กระบวนการในการขออนุญาตเข้าเมืองซึ่ง กำหนดหลักเกณฑ์ไว้สำหรับผู้ต้องห้ามเดินทาง เข้าประเทศ ดังนี้

(1) ประเทศไทยได้มีการบัญญัติ กฎหมายห้ามคนต่างด้าวเข้าเมืองไว้ โดยห้าม คนต่างด้าวเดินทางเข้าราชอาณาจักรหากไม่มี หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือ เดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ หรือมีแต่ ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทางหรือ เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางเช่นว่านั้นจาก สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ หรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าว บางประเภทเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ได้บัญญัติความ ดังกล่าวไว้ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12 (1)

ทำนองเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา ตามกฎหมายสัญชาติและคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา (The Immigration and Nationality Act of 1996) มาตรา 222 ซึ่งได้กำหนดความไว้วางใจในการยื่นคำร้องขอวีซ่าผู้ที่ยื่นขอวีซ่าจะต้องแสดงหนังสือเดินทางที่ยังไม่หมดอายุ หรือเอกสารการเดินทางอื่นใด หรือเอกสารแสดงตนและสัญชาติ โดยมาตรา 222 (b) กำหนดให้ต้องยื่นคำขอดังกล่าวในรูปแบบและวิธีการตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้ และจะต้องได้รับการตรวจลงตรา (Visa) จากสถานทูตที่ตั้งอยู่ในประเทศของผู้ขอรับการตรวจลงตรา เว้นเสียแต่เป็นบุคคลที่ได้รับการยกเว้นวีซ่า

(2) บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามเข้าประเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการป้องกันการเข้ามาก่อนอาชญากรรม ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ได้แก่

ก. ผู้ที่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทยหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12 (6)

ข. ผู้ที่มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุขหรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12 (7)

ค. ผู้ที่มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เข้ามามีการค้าประเวณี การค้าหญิงหรือเด็ก

การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากรหรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12 (8)

ง. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีที่มีพฤติการณ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่ประเทศหรือเพื่อความสงบเรียบร้อยวัฒนธรรมหรือศีลธรรมอันดี หรือความผาสุกของประชาชน ไม่สมควรอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12 (10)

จ. ผู้ที่ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิกถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณายกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12 (11)

ในส่วนของกฎหมายสัญชาติและคนเข้าเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา (The Immigration and Nationality Act of 1996) มาตรา 212 (a) ได้บัญญัติถึงลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่ไม่อนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศไว้อย่างละเอียดในข้อ A-1 ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันการเข้ามาก่อนอาชญากรรม ได้แก่

A ผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม หมายถึง ผู้ที่เคยได้รับคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในกรณีดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ยกเว้นอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการเมือง (Political Offense)

2. ผู้ที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ว่าจะได้กระทำในสหรัฐอเมริกาหรือไม่ในต่างประเทศ

B ผู้ที่ได้รับการตัดสินว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาซ้ำ 2 ครั้งหรือมากกว่า

C ผู้ที่ชนวิญญูผิดกฎหมายเข้าประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพนักงานเจ้าหน้าที่กงสุลหรือพนักงานอัยการรู้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า

1. บุคคลดังกล่าวได้ลักลอบขนวัตถุต้องห้ามตาม section 802 title 21 หรือเป็นผู้ช่วยเหลือหรือสมคบกระทำการดังกล่าว

2. เป็นคู่สมรสหรือบุตรของบุคคลต้องห้ามตามข้อ 1. ซึ่งได้รับความช่วยเหลือทางการเงินหรือได้รับประโยชน์อื่นใดจากกิจกรรมที่ผิดกฎหมายของชาวต่างด้าว นั้น โดยรู้ว่าเงินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิด

D บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีหรือบริการทางเพศ ดังนี้

1. บุคคลต่างด้าวที่เข้าประเทศสหรัฐอเมริกาโดยมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการค้าประเวณี หรือเคยเกี่ยวพันกับการค้าประเวณีภายในระยะเวลา 10 ปี นับจากวันที่ขอวีซ่าเข้าประเทศ หรือนับจากวันที่เปลี่ยนสถานะ

2. ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยตรงหรือโดยอ้อมนับจากระยะเวลาตามข้อ 1. เข้าไป

เป็นธุระจัดหาหรือนำเข้าสหรัฐอเมริกาซึ่งผู้ค้าประเวณี

3. บุคคลซึ่งเข้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อเข้าร่วมในการบริการทางเพศที่ผิดกฎหมายไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีหรือไม่ก็ตาม

E คนต่างด้าวที่มีส่วนพัวพันกับอาชญากรรมอุกฉกรรจ์และได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันจากการดำเนินคดี

F คนต่างด้าวที่ละทิ้งสิทธิบางประการที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

G เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศที่กระทำการขัดต่อเสรีภาพในการนับถือศาสนา

H ผู้ที่กระทำหรือเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ามนุษย์ รวมถึงคู่สมรสและบุตร ซึ่งได้รับความช่วยเหลือทางการเงินหรือได้รับประโยชน์อื่นใดจากกิจกรรมนั้น ๆ ภายใน 5 ปี โดยรู้ว่าเงินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิด

I บุคคลซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กงสุลหรืออัยการสูงสุดรู้หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่า

1. บุคคลนั้นจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติใน section 1956 หรือ section 1957 ของ title 18 หรือ

2. เป็นตัวการหรือผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้สมคบในความผิดฐานฟอกเงิน

นอกจากนี้ ยังได้บัญญัติถึงการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงโดยกำหนดไว้ในข้อ 3 (Security and Related Grounds) เช่น การก่อการร้าย เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเพื่อป้องกันคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยประสงค์จะแอบแฝงเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา กฎหมายสัญชาติและคนเข้าเมือง

ของประเทศสหรัฐอเมริกา (The Immigration and Nationality Act of 1996) มาตรา 214 (b) จึงได้มีการกำหนดให้มีบทสันนิษฐานไว้ในการขอรับการตรวจลงตรา โดยกำหนดความไว้ว่า “บุคคลจะถูกสันนิษฐานว่าเป็นบุคคลเข้าเมืองฉ้อโกงจนกว่าบุคคลผู้นั้นจะแสดงให้เห็นที่พอใจต่อเจ้าหน้าที่กงสุล ณ เวลาที่ยื่นคำร้องขอวีซ่าว่าเป็นบุคคลที่มีสิทธิ์จะได้รับวีซ่าเข้าเมืองชั่วคราว” ซึ่งถือได้ว่าคนต่างด้าวต้องมีการะในการพิสูจน์ว่าไม่ได้เดินทางเข้าประเทศโดยประสงค์จะอยู่ในสหรัฐอเมริกาอย่างถาวร

2. การอนุญาตให้คนต่างด้าวมียืนถิ่นที่อยู่ในประเทศ

คนต่างด้าวที่ประสงค์จะเดินทางเข้าประเทศไทยหรือประเทศสหรัฐอเมริกา แบ่งออกเป็น ประเภทเดินทางผ่าน ซึ่งเป็นประเภทเข้าเมืองชั่วคราว และประเภทขอมียืนถิ่นที่อยู่ในประเทศ ซึ่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาคนปัจจุบัน นายโดนัลด์ ทรัมป์ มีนโยบายที่จะลดจำนวนคนต่างด้าวที่ประสงค์จะมีถิ่นที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกากลาง โดยพยายามผลักดันร่างกฎหมายที่จะลดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งไม่ใช่แรงงานทักษะสูงที่ต้องการเดินทางเข้าสหรัฐอเมริกาที่มีชื่อว่า Reforming American Immigration for a Strong Economy หรือ RAISE ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนผู้มีความเหมาะสมโดยใช้วิธีการวัดคุณสมบัติในระบบให้คะแนน รวมถึงวัดการใช้ภาษาอังกฤษและการแสดงให้เห็นว่าผู้ยื่นขอใบเขียว (Green Card) จะสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ในสหรัฐอเมริกา โดยไม่พึ่งสวัสดิการสังคมซึ่งจะทำให้จำนวนผู้ที่จะได้ใบเขียว (Green Card) ลดจำนวนลงจากหนึ่งล้านคนต่อปีในปัจจุบัน

(ว้อยซ์ออฟอเมริกา, 2560) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านโยบายในการกำหนดกฎหมายดังกล่าวมีส่วนในการป้องกันอาชญากรรมจากคนต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยอยู่และก่ออาชญากรรมได้เช่นกัน ทั้งนี้เพราะในอดีตประเทศสหรัฐอเมริกามีปัญหาจากการที่คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่และก่ออาชญากรรมขึ้นมีไม่น้อย

ในส่วนของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 บัญญัติความเกี่ยวกับการขอมียืนถิ่นที่อยู่ในประเทศไว้ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจคนเข้าเมืองและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหากผู้ที่ได้รับอนุญาตแล้วมีความประพฤติที่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 หรือมีลักษณะต้องห้ามมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมก็จะถูกส่งกลับออกนอกประเทศ

3. การส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

คนต่างด้าวที่ประสงค์จะเดินทางเข้าประเทศหรือเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในประเทศชั่วคราวหรือแม้แต่จะได้รับอนุญาตให้มียืนถิ่นที่อยู่ในประเทศก็ตาม อาจถูกส่งตัวกลับประเทศที่ตนมีภูมิลำเนาหากปรากฏว่ามีพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งทั้งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองและสัญชาติ (The Immigration and Nationality Act of 1996) ต่างก็มีบทบัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกประเทศไว้ แต่จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองและสัญชาติ (The Immigration and Nationality Act of 1996) ของสหรัฐอเมริกาได้กำหนดรายละเอียด

ไว้รัดกุมและเข้มงวดมากกว่า โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของอัยการสูงสุดในการพิจารณาการส่งคนต่างด้าวกลับออกนอกประเทศ หากเข้าลักษณะดังต่อไปนี้ เช่น เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เข้ามาในสหรัฐอเมริกา หรือต้องห้ามในระหว่างการปรับสถานะหรือละเมิดข้อห้ามขณะมีสถานะ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในประเทศ แต่ต่อมาได้มีการกระทำที่เป็นการละเมิดกฎหมายหรือเป็นบุคคลที่เข้าเมืองแบบชั่วคราวและไม่สามารถรักษาสถานะหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสถานะใด ๆ หรือคนต่างด้าวที่ถูกยุติการอยู่อาศัยถาวร (Permanent Resident) แบบมีเงื่อนไข หรือคนต่างด้าวที่กระทำการลักลอบนำคนต่างด้าวอื่นเข้าประเทศ ไม่ว่าจะกระทำโดยเจตนาหรือสนับสนุน กระตุ้น ชักนำ หรือช่วยเหลือคนต่างด้าวอื่น ๆ ที่จะเข้ามาหรือพยายามเข้าประเทศสหรัฐอเมริกาโดยการละเมิดกฎหมายหรือมีพฤติกรรมในการหลอกลวงโดยการแต่งงาน หรือคนต่างด้าวที่กระทำความผิดทางอาญาไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมทั่วไปหรืออาชญากรรมที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทำความผิดทางอาญาหลายครั้งหรือกระทำความผิดทางอาญาซ้ำ รวมทั้งคนต่างด้าวที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดโดยการฝ่าฝืนเกี่ยวกับเที่ยวบินความเร็วสูงจากจุดตรวจคนเข้าเมือง หรือคนต่างด้าวที่ถูกตัดสินว่าเป็นผู้กระทำความผิดทางเพศ หรือเป็นผู้ใช้ยาเสพติดและผู้ติดยา ตลอดจนคนต่างด้าวที่ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน คนต่างด้าวใด ๆ ที่ถูกตัดสินว่ามีส่วนร่วมหรือพยายามที่จะกระทำความผิดโดยมีส่วนร่วม เกี่ยวข้องกับการก่อวินาศกรรม การทรยศและการจลาจล คนต่างด้าวที่ก่ออาชญากรรมในลักษณะที่เป็น

ความรุนแรงในครอบครัว ผู้ที่ละเมิดคำสั่งคุ้มครองอาชญากรรมต่อเด็กและการทารุณกรรมเด็ก การทอดทิ้งเด็กหรือการละทิ้งเด็ก

ส่วนตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองพ.ศ. 2522 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งคนต่างด้าวกลับออกนอกประเทศไว้เช่นกัน ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันแต่มีส่วนแตกต่างในรายละเอียดปลีกย่อย เช่น ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าคนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 12 กล่าวคือ ไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทางที่ถูกต้องและสมบูรณ์อยู่ หรือเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 12 ดังกล่ามาแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะส่งคนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยมีคำสั่งเป็นหนังสือ อย่างไรก็ตามหากคนต่างด้าวผู้นั้นไม่พอใจในคำสั่ง อาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ ยกเว้นกรณีตามมาตรา 12 (1) ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่มีหนังสือเดินทางหรือกรณีตาม มาตรา 12 (10) ซึ่งเป็นกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าคนต่างด้าวผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่ไม่สมควรเพื่อประโยชน์ของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมอันดีหรือความผาสุกของประชาชน จะต้องห้ามมิให้อุทธรณ์และให้ถือว่าคำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด แต่ถ้ารัฐมนตรีมิได้มีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นอุทธรณ์ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งว่าคนต่างด้าวผู้นั้นไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 12

ในส่วนของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรก็เช่นกัน หากภายหลังตรวจพบว่ามีความผิดการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งได้แก่ มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคล

ที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุขหรือความปลอดภัยของประชาชนหรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ หรือมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิง หรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษี ศุลกากร หรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเพราะมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์แก่ประเทศ หรือเพื่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมอันดีหรือความผาสุกของประชาชน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เป็นต้น ก็จะถูกล่งกลับออกนอกราชอาณาจักรเช่นกัน

ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติตามกฎหมายคนเข้าเมืองของไทย

แม้จะได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่ประสงค์จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทย เพื่อตรวจสอบและคัดกรองมิให้คนต่างด้าวเข้ามาก่ออาชญากรรมในประเทศแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของนโยบาย กฎหมายและแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

1. ปัญหาทางด้านนโยบายของรัฐบาลและข้อจำกัดเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศสวยงามและเป็นแหล่งที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม มีโบราณสถานที่น่าสนใจ จึงเป็นประเทศที่นักท่องเที่ยวมักเดินทางมาพักผ่อน ดังนั้น รัฐบาลจึงมีนโยบายในการ

สนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งสามารถทำรายได้ให้กับประเทศในระดับต้น ๆ ด้วยเหตุนี้เองจึงได้มีการออกประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2562 ผ่อนปรน ยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศเพื่อการท่องเที่ยว และให้สามารถพำนักอยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน 30 วัน โดยได้รับวีซ่าสำหรับคนต่างด้าวที่ถือหนังสือเดินทางของ 56 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามการที่คนต่างด้าวเดินทางเข้ามายังประเทศไทยโดยมิได้มีการตรวจลงตราก็เป็นการเสี่ยงประการหนึ่งในการตรวจสอบคนต่างด้าวเหล่านั้น ทั้งนี้ เพราะคนต่างด้าวที่เดินทางเข้าประเทศอาจมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่อาจแฝงตัวเข้ามาเพื่อก่ออาชญากรรมก็ได้ นอกจากนี้ การที่อาเซียนมีแผนส่งเสริมการสร้างประชาคมอาเซียนให้มีการเชื่อมโยงอย่างไร้รอยต่อ โดยจะเริ่มใช้ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน หรือ ASEAN Single Window (ASW) ภายใต้แผนแม่บทด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน ค.ศ. 2025 ก็อาจจะเกิดช่องทางที่อาชญากรข้ามชาติจะถือโอกาสเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศได้อีกเช่นกัน

2. ปัญหาและข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย

ในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 นั้น ได้ประกาศใช้บังคับมานานพอสมควร สมควรที่จะมีการปรับปรุงลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่ไม่ควรอนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศให้ทันสมัย รวมทั้งกระบวนการและวิธีการตรวจลงตรา

3. ปัญหาทางด้านปฏิบัติ ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการคัดกรองคนต่างด้าวที่ประสงค์จะเดินทางเข้ามายังประเทศไทยอันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความรู้และความชำนาญของพนักงานเจ้าหน้าที่ และตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ก็ได้บัญญัติความไว้ในมาตรา 59 ว่า “ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีอำนาจออกหมายเรียก หมายจับ หรือหมายค้น หรือจับ ค้น หรือควบคุม และให้อำนาจสอบสวนคดีความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมมีอำนาจในการจับ ค้น ควบคุมคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่า มีพฤติการณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้จะต้องใช้ความระมัดระวัง ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ควรจะต้องมีการควบคุมมิให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยทุจริตในการช่วยเหลือคนต่างด้าวที่หลบหนีเข้าประเทศเป็นการเฉพาะ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าพรมแดนของประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ได้แก่ ประเทศเมียนมา ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา และประเทศมาเลเซีย จึงเป็นโอกาสที่คนต่างด้าวจะอาศัยช่องทางในการเดินทางเข้าประเทศได้โดยง่าย ดังนั้น จึงต้องอาศัยกำลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามด่านตรวจคนเข้าเมืองต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบคนเข้าเมือง แต่ปัจจุบันนี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ยังมีไม่เพียงพอที่จะรองรับกับแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน ค.ศ. 2025 ซึ่งแผนดังกล่าวนี้กำหนดให้มีการใช้ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ จุดเดียวของอาเซียน หรือ ASEAN Single Window (ASW) ดังกล่าวมาแล้ว (บทสรุปการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง)

■ ข้อเสนอแนะ:

จากการศึกษาเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กับ พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองและสัญชาติ (The Immigration and Nationality Act of 1996) ของสหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ให้ทันสมัยเพื่อบรรลุดุลยภาพในการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะอาชญากรรมข้ามชาติ เนื่องจากพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ได้บังคับใช้มานานพอสมควรจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของคนต่างด้าวที่ประสงค์จะเดินทางเข้าประเทศ โดยเพิ่มเติมความในมาตรา 12 (8) ดังนี้

“บุคคลซึ่งมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิง หรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษี ศุลกากร การกระทำความผิดอาญาในลักษณะเป็นอาชญากรรมข้ามชาติหรือองค์การอาชญากรรม หรือเพื่อประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งยังเป็นการป้องปรามอาชญากรที่จะแฝงตัวเข้ามาประกอบอาชญากรรมข้ามชาติ

2. เพื่อป้องกันพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนในการช่วยเหลือคนต่างด้าวที่กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 จึงเห็นควรกำหนดการกระทำความผิดของเจ้าพนักงานไว้เป็นการเฉพาะต่างจากบททั่วไป โดยกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องได้รับโทษมากกว่าบุคคลธรรมดา กึ่งหนึ่งในความผิดตามมาตรา 63 วรรคแรก และมาตรา 64 ดังนี้ มาตรา.... “เจ้าพนักงานผู้ใดนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปีถึง 15 ปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท”

“เจ้าพนักงานผู้ใดรู้ว่าคนต่างด้าวคนใดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำความผิด ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้”

3. ปรับปรุงวิธีการตรวจลงตราให้ทันสมัยด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยการใช้ระบบ e-application และใช้ข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล (Biometric) เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการตรวจสอบคนต่างด้าวที่ขออนุญาตเดินทางเข้าประเทศได้อย่างละเอียดและรัดกุมมากขึ้น

4. เพิ่มกำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามจุดตรวจให้มากกว่าในปัจจุบันนี้ และควรจัดให้มีการอบรม

เจ้าหน้าที่เพื่อเพิ่มทักษะในการตรวจตราให้มากขึ้น

5. เพิ่มการเฝ้าระวังและติดตามคนต่างด้าวที่มีพฤติการณ์น่าสงสัยที่เดินทางเข้าประเทศไม่ว่าจะเป็นการพำนักรออยู่ชั่วคราว หรือได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

■ บรรณานุกรม

- ไทยพีบีเอส. (2559). สดม. เผยผลงาน 11 เดือน จับอาชญากรข้ามชาติ 5 คดีใหญ่ - แรงงานข้ามชาติ 1.2 แสนคน. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2562, จาก news.thaibps.or.th/content/255259
- พรเทพ จันทรนิค. (2557). ความมั่นคงอาเซียน. กรุงเทพฯ: เอ.เอส. เทคนิคการพิมพ์.
- มติชนออนไลน์. (2562). นายกฯ ปลุกอาเซียน จัดตั้งกลไกบริหารจัดการชายแดน หวังป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ. ค้นเมื่อ 19 กันยายน 2562, จาก https://www.matichon.co.th/politics/news_1435248
- วันชัย รุจนวงศ์. (2548). ผ่าองค์กรอาชญากรรม: มะเร็งร้ายของสังคม. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วอยซ์ออฟอเมริกา. (2560). ‘ทรัมป์’ สนับสนุนร่างกฎหมายลดจำนวนคนได้ “ใบเขียว” ด้วยระบบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ 19 กันยายน 2562, จาก <https://www.voathai.com/a/trump-immigration-reform-ro/3970449.html>
- ลักกรินทร์ นิยมศิลป์. (2558). อาชญากรรมข้ามชาติ: ภัยคุกคามไทยและอาเซียน. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2555). *การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ (ASEAN Senior Officials Meeting on Transnational Crime-SOMTC)*. ค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2562, จาก <http://www.aseancommunity.police.go.th/somtc.html>

สภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ. (2537). *The World Ministerial Conference on Organized Transnational Crime*. ใน เอกสารนำเสนอในการประชุมระหว่างวันที่ 21-23 พฤษภาคม พ.ศ. 2537. เนเปิลส์: อิตาลี.

อาเซียนวอช. (2560). *อาชญากรรมข้ามชาติในอาเซียน: การลักลอบค้าสิ่งผิดกฎหมาย*. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2562, จาก <http://aseanwatch.org/2017/10/13/current-issues-0260>

อุษณีย์ ธงโขย. (2557). *ประวัติศาสตร์สยามจากสมัยสุโขทัยถึงการปฏิรูปการปกครองสมัยรัชกาลที่ 5*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไอเอ็นเอ็น. (2561). *DSI ประสานสหรัฐขอเอกสารคดี บ.เอชชร่วมอาชญากรรมข้ามชาติ*. ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2562, จาก https://www.innnews.co.th/crime/news_8122/

